

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Kormos Ágnes egyéni szabadalmi ügyvivő (....), majd dr. Gergely Tamás ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Polgár István ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. október 19. napján kelt, 1.P.24.185/2006/9. sorszámú ítélete ellen az alperes 10. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes a felperes ... lajstromszámú védjegyét bitorolja.

Köteles az alperes 15 napon belül 12 500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget megfizetni a felperesnek.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes 2006. májusától azzal, hogy lekvártermékét olyan címkével gyártotta, forgalmazta, reklámozta és tartotta raktáron mely fodros szélű, azon gyümölcsökből és levelekből font kör alakú koszorú formában szerepelt a termék és a felhasznált gyümölcs neve, bitorolta a felperes ... (helyesen: ...) lajstromszámú védjegyét. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta őt a további jogsértéstől. Feljogosította a felperest, hogy - az alperes költségén - az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét a P... és az É... című kiadványokban 1-1 alkalommal, ¼ oldalterjedelemben közzétegye. Elrendelte az alperes székhelyén (....) fellelhető jogsértő címkék lefoglalását és azoknak 30 napon belül az alperes költségén történő megsemmisítését. Kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül szolgáltatson adatokat a bitorlással érintett termékek gyártásában, forgalmazásában résztvevőkről az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról. Kötelezte az alperest 228 000 forint perköltség 15 napon belüli megfizetésére is.

Indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes jogosultja az ...-ai elsőbbségű (... lajstromszámú) „Háziasszony módra Extra” ábrás védjegynek, amelynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 29. áruosztályba tartozó tartósított,

szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek, zselék, lekvárok, dzsemek és kompótok vonatkozásában áll fenn. A védjegy egy fodros szélű kör alakú ábra, mely körön belül gyümölcsvirágokból font koszorú látható, a belső kör felső harmadában a „Háziasszony módra Extra” felirat szerepel.

Az alperes különböző ízesítésű lekvártermékének kupakzáró címkéjén 1998. óta csipkézett szélű, több belső kört magába foglaló kör alakú ábra szerepel, a belső kör egy gyümölcsökből, levelekből font koszorú. A belső kör felső harmadában középen kerül elhelyezésre a „Bogica” szóelem, alatta a termék megnevezése (dzsem) és a felhasznált gyümölcs neve.

Az előzmények körben ismertette az ítélet, hogy a felperes 2002. március 25-én felhívta az alperest, hogy hagyjon fel a „Bogica” nevű dzsem termékének olyan jellegű forgalomba hozatalával, amely alkalmas a felperesi termékkel való összetévesztésre. Az alperes 2002. november 13-án kelt válaszlevelében arra hivatkozott, hogy a felperesi védjegybejelentést megelőzően már több mint egy évvel használta a termékein a felperes által kifogásolt megjelölést. A felperes 2006. május 12-én küldött újabb felszólító levelet az alperesnek.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2006. májusától azzal, hogy a védjeggyel összetéveszthető megjelöléssel ellátott termékcímkét helyez el az általa gyártott lekvárokon, azt forgalmazza, raktáron tartja, illetőleg reklámozza, bitorolja a ... lajstromszámú védjegyét. Az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására is kérte kötelezni, a további jogsértéstől eltiltásra, adatszolgáltatásra is kérte kötelezni. Kérte, hogy a bíróság rendelje el a jogsértő termékcímkék lefoglalását és megsemmisítését, valamint kötelezze az alperest elégtételadásra is. Keresetének jogalapját a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés b) pontjában, (3) bekezdés a), d) és e) pontjában, 27. § (2) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjaiban jelölte meg.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Elsődlegesen azzal védekezett, hogy a felperes védjegye nem is részesülhetett volna oltalomban, mert rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra, továbbá, hogy ő a megjelölést korábban lajstromozás nélkül ténylegesen használta belföldön. Erdemben vitatta az összetéveszthetőséget, részben a védjegy, illetve az alperesi termékcímke domináns elemét illetően, de arra is hivatkozott, hogy a termékcímkék pozíciója is eltér, mert míg a felperes a termék dobozának oldalán, az alperes a doboz tetején használja a megjelölést. Különbözik a megjelöléssel ellátott termékek forgalmazásának módja is, mert míg a felperesi termékek kiskereskedelmi egységekhez jutnak el, az alperes termékét diszkont áruházak forgalmazzák.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta.

Ítéletének jogi indokolásában ismertette a Vt-nek a keresetben megjelölt rendelkezéseit.

Kifejtette, miszerint a felperes hiteles védjegy lajstromkivonattal igazolta, hogy a perbeli védjegy oltalom alatt áll és annak ő a jogosultja. Az alperes maga sem vitatta, hogy „Bogica” elnevezésű dzsemjével jelen van a piacon és az sem volt vitás, hogy a felperes által csatolt fényképfelvételeken e termék szerepel. Nem vitatta az alperes azt sem, hogy a termék azonos, illetőleg hasonló a felperesi védjegy árujegyzékében felsoroltakkal.

Az elsőfokú bíróság ennek alapján a felperesi védjegyet és az alperesi terméket hasonlította össze, rámutatva arra, hogy a kialakult gyakorlat szerint az összetéveszthetőség szempontjából az összbenyomás a meghatározó, amelynek zsinórmértéke a fogyasztókban inkább felületes benyomáson, mint alapos elemzésen alapuló megítélés. Megállapította, hogy a felperesi védjegy jellegzetessége a fodros szélű kör ábra, amelyen belül egy belső körben stilizált virágkoszorú helyezkedik el, jobb oldalán nagyobb csokorral, a koszorú belső oldalán szerepel a „Háziasszony módra Extra” megjelölés. Az alperesi ábra kialakításának módja követi a védjegy szerkezetét, ahol is egy csipkés-fodros szélű külső körön belül kialakításra kerül egy belső kör, amely gyümölcsből és levelekből font koszorút formáz, és azon belül helyezkedik el a „Bogica” felirat, valamint az adott dzsemre vonatkozó megjelölés. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a körök elhelyezkedése, arányaik, a szóelemek pozíciója nagyfokú hasonlóságot mutat a felperesi védjegy ábrás elemeivel.

Az alperesnek azt a védekezését, hogy az összetéveszthetőségig hasonlóság nem áll fenn, nem fogadta el. Kiemelte, hogy a védjegy fekete-fehér kialakítása a gyakorlat szerint azt jelenti, hogy az oltalom a megjelölés minden színben, illetve annak minden árnyalatában fennáll, tehát a színvilág közötti eltérés nem vehető figyelembe és jelentéktelen az a különbség is, hogy a felperesi védjegyben virágfüzér, míg az alperesi megjelölésben a termék ízétől függően különböző gyümölcsök ábrái fonódnak össze levelekkel koszorút alkotva. Annak sem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az 5 kg-os termékén használta a megjelölést, míg a védjegyen a 400 g-os felirat látható. A szóelemek valóban teljesen eltérnek egymástól, de azok a megjelölés egészének csupán egyetlen, bár fontos elemét alkotják. Ezek különbözősége önmagában a megkülönböztethetőséget nem szolgálja. Közömbösnek tartotta a termékek forgalmazásának módját és úgyszintén nem lényeges szempont a védjegyen látható, illetve az alperesi termékcímke méretbeli különbsége vagy az elhelyezésének módja.

Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a fogyasztókra gyakorolt összbenyomásban mutatkozó nagyfokú hasonlóság miatt az összetéveszthetőség fennáll, ezért a keresetnek teljes egészében helyt adott.

A perköltség viseléséről és mértékéről a Pp. 78. § (1) bekezdés és a szabadalmi ügyvivők díjazásáról szóló 24/2004. (VI.30.) IM rendelet 1. §, 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint határozott, megjegyezve, hogy a megbízási szerződésben ugyan afa

nem került feltüntetésre, de a bíróság a számlák alapján igazoltnak tekintette a felperes által igényelt összeget.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a keresetnek az elutasítását, továbbá a perköltségre vonatkozó rendelkezést támadta.

Részletes indokolásában arra hivatkozott, hogy az ítéleti döntés nem tekinthető megalapozottnak. Sérelmezte, hogy a címkéket a bíróság kiterített, vízszintes állapotban vetette egybe, figyelmen kívül hagyva azt a hivatkozását, hogy a felperes címkéje 400 g-os kiszerelésű terméken látható, míg az övé 5 kg-os terméken van. Annak sem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi védjegy szerint előállított címke a záró fedélen van, míg az alperesi címke a vödrös kiszerelések külsején helyezkedik el, ahol is domináns a nemzeti színeket tartalmazó külső keret, a keskeny és ritka elemekből álló gyümölcsfüzér és a nagyméretű „Bogica” felirat. Felvételt csatolt a kupakzáró címkéről, valamint a M... áruházlánc polcain egymás mellett látható azonos kiszerelésű termékekről és ennek alapján arra is hivatkozott, hogy a címkék nem is találkozhatnak. Változatlanul hangsúlyozta, hogy nem elegendő kizárólag a védjegyet és az alperesi címkéket összevetni, hanem a címkék alkalmazási módját is figyelembe kell venni.

Utalt arra is, hogy a felperes a jelen per megindítását évekkel megelőzően kifogásolta az alperesi eljárást, azonban az alperes válasza alapján eltekintett a perindítástól, emiatt indokolatlan évekkel későbbi perben megtérítési igényt érvényesíteni, mert az alperesi címkehasználatot a felperes magatartása alapozta meg.

Változatlanul sérelmezte az áfa felszámítását és arra is hivatkozott, hogy a számlához a felperesi jogi képviselő órákimutatást sem mellékelte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte az abban foglalt helyes indokokra tekintettel.

Kiemelte az összbenyomás jelentőségét, illetőleg hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az összehasonlítást megfelelő szempontok szerint végezte el. A 2002. évben megtörtént levélváltást részletezve előadta, hogy az alperesi termékek egy időre eltűntek a kereskedelmi forgalomból, így joggal feltételezte, hogy ez a felszólító levelek hatására történt.

A perköltség vonatkozásában az áfa tartalom kimutatásának a jogszerűségét hangsúlyozta.

A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.130/2008/6. számú végzésével felfüggesztette a per tárgyalását a perbeli védjegy törlése iránt indított eljárás jogerős befejezéséig. A törlési eljárás a kérelem elutasításával fejeződött be. A Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.26.200/2010/3. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság 1.Pk.25.939/2009/5. számú végzését, amely elutasította a Magyar

Szabadalmi Hivatal törlési kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránti kérelmet.

A folytatódó másodfokú tárgyaláson az alperes arra is hivatkozott, hogy a vitatott címkékből 2006. novemberére nem maradt az alperesnél, ezért kérte a megsemmisítésre vonatkozó rendelkezés mellőzését. Változatlanul azzal érvelt, hogy más helyen helyezte el a címkét a terméken, és más helyen értékesítette azt.

A felperes a másodfokú tárgyaláson is azt állította, hogy az alperes az időközben megszületett törlési határozat ellenére változatlanul folytatja a sérelmezett magatartást. Bejelentette, hogy a kártérítéssel kapcsolatban jogfenntartó nyilatkozatot tesz.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a teljeskörűen feltárt tényállás alapján helyes jogszabályi hivatkozással megalapozott döntést hozott, ezért a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - helyes indokaira tekintettel, helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőkre mutat rá.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a felek termékein eltérő módon jelennek meg a címkék és eltérőek a forgalmazás körülményei is. Az elsőfokú bíróság a védjegybitorlás elbírálása során a lajstrom szerinti felperesi védjegyet és a bitorlónak állított alperesi megjelölést vetette össze, és helytállóan megindokolta, hogy a védjegybitorlás megállapíthatósága szempontjából közömbös a védjegyjogosult részéről megvalósult védjegyhasználat módja, így a címke elhelyezkedése, a termék kiszerezésének módja, valamint az is, hogy a termékeket hol hozzák forgalomba. A védjegyoltalom a lajstromozott megjelölésre vonatkozik, amely alapján a védjegyjogosultat kizárólagos jog illeti meg, és a lajstrom szerinti védjegy jogellenes használata miatt léphet fel az alperessel szemben. Ezért a felperes részéről a védjegy lajstromállapotát, míg az alperes részéről a ténylegesen használt megjelölést kell összehasonlítani a bitorlás vizsgálata során, függetlenül attól, hogy a bejegyzett védjegyet a védjegyjogosult felperes milyen módon használja, vagy használja-e.

Ugyancsak teljes mértékben osztható volt az elsőfokú bíróságnak az összetéveszthetőséggel kapcsolatban kifejtett részletes indokai. A Vt. rendelkezései alapján a bírói gyakorlattal egyezően helyesen értékelte a védjegy és az alperesi megjelölés szerkezetét, színösszeállítását, a tájékozott fogyasztóra gyakorolt összbenyomás tükrében. A másodfokú bíróság csak visszautal az általa kifejtett helyes indokokra.

Az alperes a felperesi előadásokhoz, illetve az eljárás aktuális állásához képest tett különböző előadásokat, egyebek mellett arra is hivatkozott, hogy az első felperesi felszólításhoz, 2002-höz - sőt a védjegybejelentéshez képest is (5. sorszámú ellenkérelem) egy évvel korábban - belföldön használta a megjelöléseket, és a

felperes a címkék használata miatt csak 2006-ban lépett fel, vagyis a felperes mintegy bátorította az alperest a címke-használatban. Az alperes ugyan nem jelölte meg, de ez a védekezés tartalmilag a Vt. 17. §-ában szabályozott belenyugvás intézményének megállapítására irányult.

A Vt. 17. § (1) bekezdése szerint, ha a védjegyjogosult öt éven át megszakítás nélkül eltűrte egy későbbi védjegynek az országban történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban nem léphet fel e későbbi védjegynek az országban történő használatával szemben, valamint korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését sem [33. § (2) bek. *b*) pont]. A (2) bekezdés kimondja, hogy az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés csak azokra az árukra, illetve szolgáltatásokra alkalmazható, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet ténylegesen használták, a (3) pedig kizárja a belenyugvás alkalmazását abban az esetben, ha a későbbi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra. A (4) bekezdés értelmében a későbbi védjegy jogosultja akkor sem léphet fel a korábbi védjegy használatával szemben, ha a későbbi védjegy használatát a korábbi védjegy jogosultja az (1) bekezdés alapján már nem kifogásolhatja.

A hivatkozott rendelkezések azonban erre az esetre nem vonatkoztathatók. Utalva a törlési eljárásban kifejtettekre, hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a hasonló megjelölés használata a belenyugvás szabályainak alkalmazásához nem elegendő, ez a szabály az azonos megjelölés használata esetén alkalmazható. A jelen esetben a belenyugváshoz hiányzik az az alapvető törvényi feltétel, hogy az alperes a felperes védjegyével azonos megjelölést használjon.

Az alperes által csak a másodfokú eljárás során hivatkozott, de nem igazolt körülmény, miszerint 2006. novembere óta nincs a vitatott címkéből nála, a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem nyerhetett értékelést.

Mindezek alapján nem volt mód az elsőfokú bíróság érdemi döntésének megváltoztatására.

A Fővárosi Ítéltábla a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezést is helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság meggyőzően megindokolta a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4/A. §-a szerinti áfával kapcsolatos álláspontját is, amivel a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság azonban az ítélet rendelkező részében helytelenül tüntette fel a védjegy lajstromszámát, ezért a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet ezzel a pontosítással hagyta helyben.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a Fővárosi Ítéltábla az alperest másodfokú költség megfizetésére is kötelezte a Pp. 239. § és a 78. § (1) és (2) bekezdése alapján. A felperesi jogi képviselő díját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint állapította meg a 4/A. §-a alapján áfával növelten.

, 2011. április 28.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea
bíró

A kiadmány hitelül: